

Sygn. akt *XXVII Ca 1934/19*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 sierpnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Katarzyna Małysa (del)

po rozpoznaniu w dniu 20 sierpnia 2020 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **S. B. (1)**

przeciwko (...) **spółce akcyjnej z siedzibą w W.**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 27 lipca 2018 r., sygn. akt II C 1385/18

uchyla zaskarżony wyrok, znosi postępowanie i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu dla m. st. Warszawy w Warszawie do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach instancji odwoławczej.

Sędzia Katarzyna Małysa

Sygn. akt *XXVII Ca 1934/19*

UZASADNIENIE

S. B. (2) w dniu 28 lutego 2018 r. wniósł o zasądzenie od (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 250 € z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 13 września 2017 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu w całości.

W uzasadnieniu żądania pozwu podniesiono, że powód zawarł z pozwaną linią lotniczą umowę przewozu, na podstawie której w dniu 05 sierpnia 2017 r. podróżował z W. do W. lotem (...). Wymieniony wyżej lot został odwołany, w związku z tym powód nabył w stosunku do pozwanego roszczenie o zapłatę odszkodowania, na podstawie art. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 roku ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (dalej: rozporządzenie nr 261/04). Pomimo wezwania do zapłaty pozwany nie wypłacił powodowi odszkodowania z tytułu opóźnienia lotu.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

W uzasadnieniu podniesiono, że powodowi nie przysługuje prawo do odszkodowania na podstawie Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 ponieważ powód dokonał zakupu biletów łączonych na trasie K.-W.-W.-W.-R.-W.-K. w ramach

jednej rezerwacji. Pozwany przyznał, że rejs na odcinku W.-W. został odwołany, jednakże pasażer dotarł do miejsca docelowego zgodnie z pierwotnym planem podróży.

Wyrokiem z dnia 27 lipca 2019 roku Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie, w sprawie o sygn. akt II C 1385/18:

1. zasądził od (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz S. B. (3) kwotę 250 euro wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 13.09.2017 r. do dnia zapłaty;

1. zasądził od (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz S. B. (3) kwotę 317,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Apelację od powyższego wyroku wniosła pozwana spółka, zaskarżając go w całości

oraz zarzucając:

1. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 2 lit. h) rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 [dalej: (...)];

2. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 [dalej: (...)];

3. naruszenie przepisów postępowania, mających istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, tj. art. 233 kodeksu postępowania cywilnego;

4. naruszenie przepisów postępowania, mających istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, tj. art. 256 kodeksu postępowania cywilnego.

Apelująca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku w całości, oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego od powoda na rzecz pozwanej, według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja musiała skutkować uchYLENIEM zaskarżonego orzeczenia.

Stosownie do art. 378 § 1 k.p.c. sąd drugiej instancji rozpoznając apelację bierze pod uwagę z urzędu, czy w sprawie nie zachodzi nieważność postępowania. Stosowanie do treści art. 379 pkt 2 k.p.c. nieważność postępowania zachodzi m.in. jeżeli strona nie miała zdolności sądowej lub procesowej, organu powołanego do jej reprezentowania lub przedstawiciela ustawowego, albo gdy pełnomocnik strony nie był należycie umocowany

Skutki nieważności postępowania przed sądem pierwszej instancji powinny być, jeżeli to możliwe, naprawione przez sąd drugiej instancji przy rozpoznawaniu sprawy na skutek apelacji (tak: Sąd Najwyższy w wyroku z 23 maja 2012 r., III CSK 274/11).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego uznano możliwość następczego zatwierdzenia przez stronę czynności procesowej dokonanej w jej imieniu przez osobę działającą bez pełnomocnictwa, jeżeli osoba ta mogła być pełnomocnikiem tej strony. Uznaje się, że w razie takiego zatwierdzenia nie zachodzi wypadek nienależytego umocowania pełnomocnika strony powodujący nieważność postępowania (por. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2009 r., III CZP 118/08, OSNC rok 2009, nr 6, poz. 76, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 sierpnia 2000 r.,

IV CKN 1137/00 oraz postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 29 września 1998 r., II CKN 529/98 z dnia 18 listopada 2005 r., IV CZ 112/05 i z dnia 8 lipca 2011 r., IV CSK 502/10).

Zarządzeniem z dnia 18 września 2018 roku adwokat C. G. został zobowiązany do złożenia oryginału bądź należyście poświadczonego odpisu pełnomocnictwa udzielonego mu przez powoda do występowania w jego imieniu w sprawie przed sądem I instancji oraz potwierdzenia przez powoda dokonanych przez pełnomocnika czynności w terminie tygodniowym pod rygorem uznania, iż strona nie była należyście reprezentowana w postępowaniu przed Sądem I instancji. Zarządzenie zostało doręczone w dniu 30 października 2018 roku. Wobec tego termin do wykonania zobowiązania minął wraz z dniem 6 listopada 2018 roku. Zobowiązanie nie zostało wykonane.

Następnie Sąd Okręgowy pismem z dnia 18 marca 2020 r. zwrócił się do powoda o potwierdzenia dokonanych przez pełnomocnika czynności przed Sądem I instancji w terminie 7 dni pod rygorem przyjęcia, iż czynności tych nie potwierdza. Pismo zostało doręczone w dniu 15 lipca 2020 roku. Tym samym termin do wykonania zobowiązania minął wraz z dniem 22 lipca 2020 roku. Zobowiązanie również nie zostało wykonane.

W związku z powyższym w rozpoznawanej sprawie nie zachodzi możliwość naprawienia przez Sąd Okręgowy skutków nieważności postępowania przed Sądem pierwszej instancji.

Wobec nieskuteczności działań konwalidacyjnych i ostatecznego niewykazania należytego umocowania Sąd Odwoławczy zmuszony był przyjąć, że takiego umocowania w rzeczywistości nie było i nadal nie ma, wobec czego strona powodowa była nienależyście reprezentowana w toku dotychczasowego procesu. Taki stan rzeczy wypełnia przesłankę nieważności postępowania przewidzianą w art. 379 pkt 2 in fine k.p.c., co Sąd II instancji musi wziąć pod uwagę w granicach zaskarżenia, mimo braku zarzutów apelacyjnych w tej materii.

Stwierdzić zatem należało, że w niniejszej sprawie zaistniała nieważność postępowania z art. 379 pkt 2 k.p.c. W konsekwencji koniecznym stało się uchylene zaskarżonego wyroku, zniesienie postępowania w całości oraz przekazanie Sądowi Rejonowemu sprawy do ponownego rozpoznania.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 2 k.p.c., art. 108 § 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

Sędzia Katarzyna Małysa

ZARZĄDZENIE

1. a/a;
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć powodowi oraz pełnomocnikowi pozwanego.